

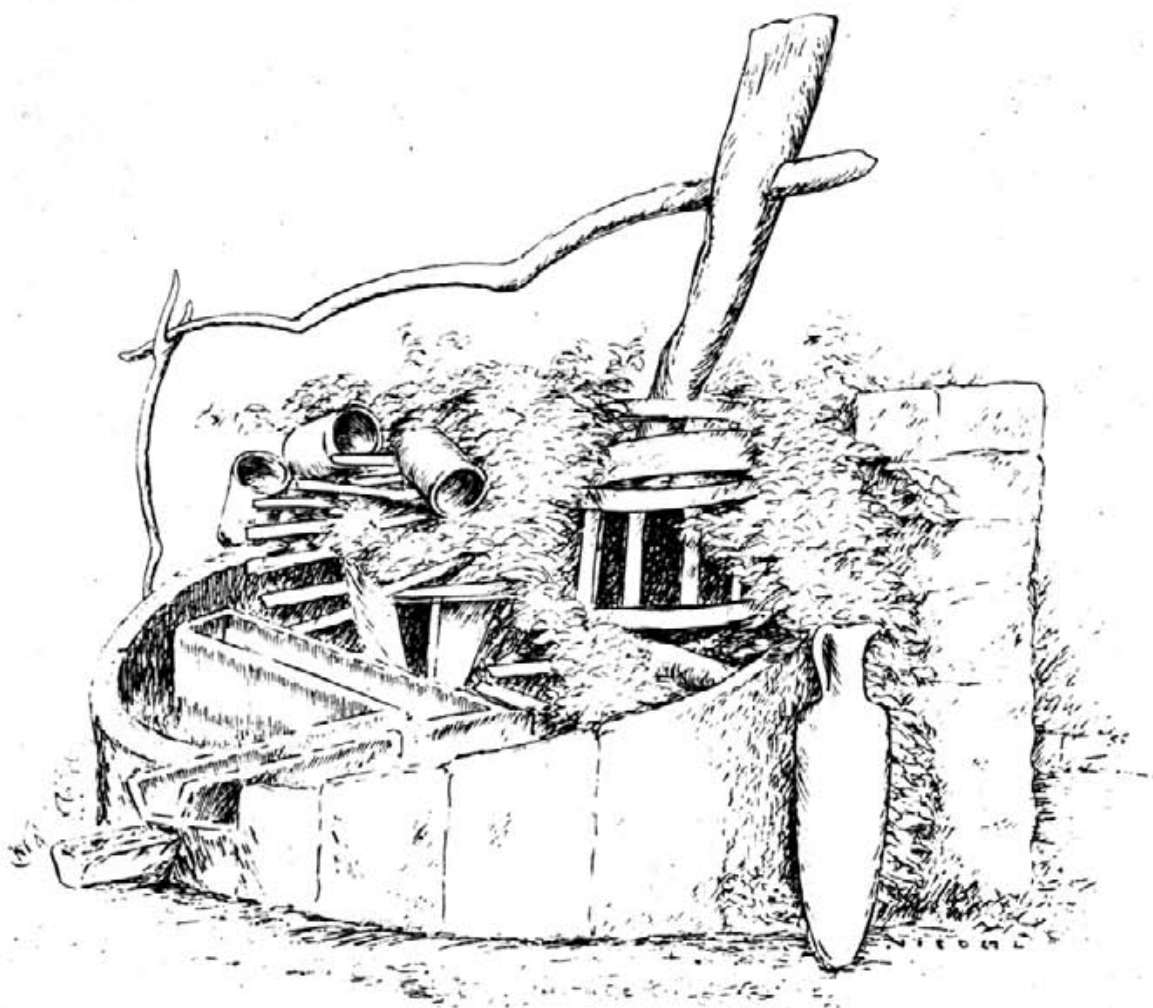

SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980 núm. 47 JULIOL de 1984

Dins el nostre terme, que no tè aquelles fonts remoroses que enriqueixen els pobles de muntanya, altre temps s'hi trobava, desiana, qualche síria.

Mentre la bèstia anava voltant peresosament, estimulada pels crits aspres de l'amo, cruixia la roda dels cadufos deixant caure l'aigua que ompliria de verdor els nostres horts.

També el progrés ha anat substituint aquelles rodes per uns motors més pràctics i, a la llarga, més econòmics. És l'avanç incontenible del temps.

Com a relíquia del passat, els senyors de Sant Martí tengueren el bon gust de muntar, davant "les cases" de la possessió, aquest coll de síria que ara vesteix, amorosament, una heura.

DIBUIX I TEST DEL P. JOSEP NICOLAU BAUZÀ.

L
A

B
E
A
T
A

Quan és hora de tancar aquest número, del mes de Juliol, encara no hi ha programa OFICIAL de les festes (pentura sí que ja ha sortit, quan llegiu això). La Comissió ens ha fet arribar aquest avanç del que seran les nostres festes, que us oferim de bon gust.

dilluns, 23: Xerrada sobre el Clavegueram.

dimarts, 24: Posada de banderes. Passacarrers.
vespre: Teatre a Sa Plaça.

dimecres, 25: dia de SANT JAUME;
a mitjan dematí: Ginkama motorista.
horabaixa: Voleibol.

Homenatge als VELLs. Missa, 8,30,
per a continuar a la Plaça, com de costum.

dijous, 26: horabaixa: Programa infantil.
vespre: cine a Sa Plaça.

divendres, 27: horabaixa: Futbol-sala.
vespre: Ball de Bot.

dissabte, 28: dia de SANTA CATALINA TOMAS.
al matí: Maraton. Auto-cros.
horabaixa: Ciclisme. Futbol-sala.
Voleibol. Baloncesto.

9 del vespre: MISSA de la festa en el dia
de la BEATA.

a la sortida: Banda Filharmònica de Porreres.
Verbena. Focs.

diumenge, 29: Fira de Maquinària Agrícola.
horabaixa: "Fiesta Campera".
Futbol-sala.

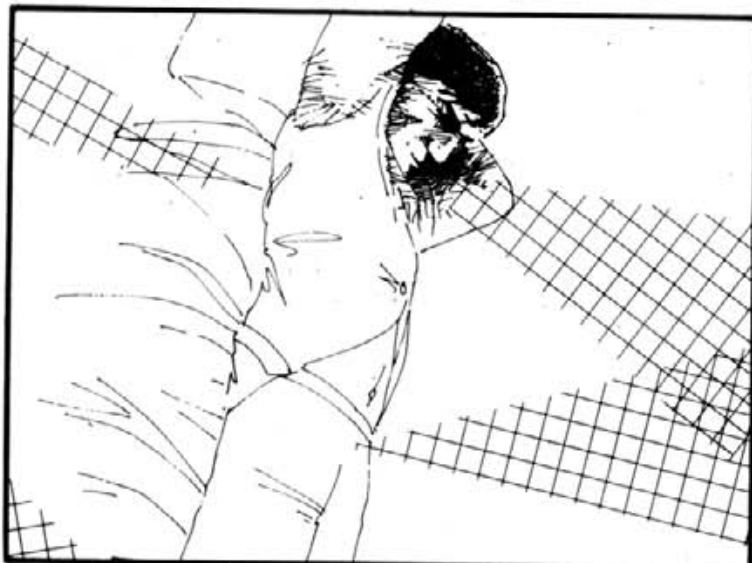
vespre: Teatre, amb En Xesc Forteza.

L'equip de redacció desitja
a tots els vilafranquers unes
agradables festes d'estiu.

GLOSES

D'ES MEU CANÇONER

Vui alçar sa copa
p'es meu nom batiar-lo;
ja direu an es rector
que no som de ca'n Sopa.

Vaig pujar a una figuera
pesant que era una torre;
a jo me diuen Nigorra
emperò no som Noguera.

Si sa cuixa té bona popa
és bo de fer un bistec torrat;
aquest pic en so nom canviat
m'han fet parent de ca'n Sopa.

Sa saluden amb sa mà plana
dos fradins si són tots sols;
com que li digueren que tu no el vols
va anar a veure sa ciutadana.

Quan sa gallina esqueina
senyal que ja ha fet s'ou;
homo que seu i no es mou
no és bo per fer feina.

Diuen que magranes agres
no les menja un homo viu;
sa Plana sempre diu:
que s'hna de treure es biaxos,
i val més exclatar de grassos
que no haver de morir de magres.

Meam si endevines
quin temps ferà demà?
No veus que ta mare et pegarà
si te troba amb tantes nines?

Si jo fos més jovenet
me compraria un mocador;
i me faria objector
per no fer de soldadet.

Ell ja ho va dir sa Sibil·la
que seria un quadro molt trist;
pareix que ha vengut l'Anti-Crist
en tanta religió com s'estila.

Del judici la trompeta
quin so més trist farà;
En Pere de Son Carlà
se va casar amb sa teta.

Vaig anar a Son Terrola
a sembrar-hi melons;
tu que has sembrat aquests ciurons
¿que hi has passat sa ginyola?

Perquè pareixen parets
fetes per un picapedrer
i se veuen ses fileres tan bé
que tots es solcs estan ben drets.

Quan senten tocar es "còpeo"
hi ha molta gent que balla;
es qui guanya una medalla
es aquell que troba un "empleo".

Altres temps quan era jove
podia fer moltes bravates;
cent quilos duia sense sabates
i encara tenc es cop que em cova.

En s'estiu bec perquè tenc set
i quan he begut sempre suu;
el me menjaria mig cruu
si tengués un bunyollet.

Vaig sembrar un taronger
i no me va poder créixer;
pagaria molt tornar néixer
només per guanyar un escambrí.

Si ses portes tenen baula
molta de gent les estira;
és gran aixecar-se de sa cadira
i asseure's damunt sa taula.

Enguany hi haurà molt de brins
perquè sa gent ha tirat coses;
si es guanyar fos com fer gloses
guanyaria tots ets escambrins.

Sa gent moltes de vegades,
me demana: Què somies?
No frisseu que faci bons dies,
que llavors vendran ses gelades.

Diran quan jo me moriré:
En jaumet que era de pardal!
A jo me será ben igual.
Com que jo no ho sentiré.

Jaume Nigorra

EMBULLS GEOGRÀFICS

Dins el món d'avui ens volen fer creure que el conflicte es dona entre l'Occident, capitalista, i l'Orient, comunista. L'enfrontament Est-Oest (o el suposat enfrontament), l'agafen, sense discutir, com a punt de partida per a les seves reflexions, tant els polítics (d'un bàndol i de l'altre), com els mitjans de comunicació, com, fins i tot, determinats sectors religiosos.

Mentrestant, intenten amagar les diferències entre el Nord, ric i poderós, que explota les "materies primes" del Sud, i un Sud que en diuen endarrerit, però que no queda endarrerit en res, sinó que segueix el camí de pobles explotats que li imposen els païssos explotadors; aquests que tenen medis per a dissimular la relació: explotat-explotador.

Fa anys que jugam aquest joc. Quan es trencà la democràcia a l'Uruguai, la primera publicació censurada i el primer arxiu desaparegut fou el d'una revista catòlica que havia propagat la denominació "NORDATLÀNTIC" (Europa, EE.UU. i Canadà, banyats per les aigües de l'Atlàntic del Nord). Un nom que aclaria, i aclareix, el joc: que no és entre l'Occident i l'Orient, sinó entre el Nordatlàntic dominant i el Sud dominat.

És hora d'obrir els ulls i tractar de relacionar, d'aplegar els caps de fil, que fins i tot per la Tele aiximateix deixen escapar, encara que anant ben alerta a no mostrar el teixit que es fa amb aquests caps de fil.

Per exemple: ¿És que els païssos més rics del món capitalista, reunits a Londres, ara fa poc, han perjudicat en res ni per res als païssos comunistes? En canvi sí que han enfonsat, encara més, l'economia d'Amèrica Llatina i d'Àfrica.

¿És que els EE.UU. no compren, o venen, segons com ve la collita, blat a Rússia, mentre els païssos del Tercer Món viuen això tan mal d'entendre, si no s'ha viscut, de gent que mor de fam?

¿És que les noves armes que, uns i altres, Est i Oest, van afinant cada dia, les proven qualche vegada entre ells mateixos? Per a provar, i comprovar, la seva eficàcia ho fan a Àfrica, al Líban, a l'Amèrica Central, a Iran, a la Índia... i si ajuntam els caps de fil de les informacions descobrim que sempre hi ha tècnics de l'Est i de l'Oest, complint funcions d'"assessors".

Ara bé, si aquests embulls de geografia (Est-Oest, quan és Nord-Sud) només incidissin a nivells mundials, el seu tractament no hi cabria a una publicació tan local com la nostra. Succeeix, emperò, que la vida local sol estar calcada damunt les grans realitats, i els grans embulls, de nivell universal. O, pentura al revès, que els nivells planetaris no fan sinó reproduir a gran escala l'entramat de la vida del poble.

És aquí, dins la vida del poble, on té una especial importància el fer-nos creure que el conflicte és Est-Oest = Comunisme-Capitalisme. Que traduït a llenguatge més planer, sol dir-se: dretes-esquerreres; bons-dolents; religiosos-irreligiosos; gent d'"ordre"-gent poc de fiar; etc. etc. (que cada dia es solen emprar noms nous per a dissimular).

Així ens amaguen el conflicte: cacic-víctima del caciquisme; capacitat de fer por-poble que aguanta per por; manipulador-gent a qui no queda més remei que deixar-se manipular....

I com passa a nivell universal, amb l'intent d'embullar-nos i fer-nos confondre Sud amb Est, aquí intenten fer passar per comunista, dolent, poc de fiar, irreligiós, etc. a qualsevol que gosa oposar-se a les cacicades i a les manipulacions.

¿Exemples? N'hem posat a nivell mundial. A nivell de poble... n'hi haurà prou si cadascú reflexiona els petits esdeveniments de cada dia: les cacicades, qui fa por, el concepte de bo i dolent (a vegades perquè hi ha, o perquè no hi ha una imatge o un nom religiós), on es compra droga, quan i qui pot obrir un carrer.... etc. etc.

Miquel Mulet Coll

De per la vila

Dissabte, 2 de Juny.

Examens de fi de curs, pels qui fan el Graduat Escolar.

Diumenge, 3.

En Toni Amengual i Na Maria ja tenen una nina. Una Marieta, guapa i avenguda del tot. Que us sigui enhorabona.

Dimarts, 5.

Ple extraordinari a l'Ajuntament. Motiu: el Pressupost.

Dimecres, 6.

El calendari diu que estam acabant la primavera. Però fa fred, avui ha tornat p^ure, i una estona era calabruix, i fins i tot a la muntanya ha fet neu.

Dissabte, 9.

Festival Gimnàstic a les Escoles. Bona demostració d'aquesta activitat al llarg del curs. Al.lots i pares (i mestres i Associació de Pares) tots contents. En aquesta mateixa plana teniu retratats a tots els participants.

També avui horabaixa s'han casat En Miquel Sansó Riera (de Manacor) amb Na Maria Estrany Font. Enhorabona.

Dilluns, 11.

La nostra publicació participa en l'Assemblea de l'Associació de Premsa Forana, a Sant Joan.

Dimarts, 12.

Asemblea de l'Associació de la Tercera Edat.

Dimecres, 20.

A les escoles posen punt. Ara vendrà el retgiró de les notes. Els petits, de Ca Ses Monges (encara sense preocupacions de notes) fan festa.

Dissabte, 23.

Comença el I Torneig de FUTBOL-SALA. La vistosa inauguració acaba amb un homenatge a Llorenç Sansó, Rabassa, que tant féu per l'sport a la Vila.

Dimarts, 26.

Els alumnes de l'Escola de Mallorquí, després d'un any de molta feina, i passats els exàmens amb lluíment extraordinari, avui fan festa. Sopen i ja parlen de l'any qui ve.

Dissabte, 30.

El mes de Juny acaba amb un horabaixa de ciclisme. Mentre escrivim aquestes retxes (que ja és ben hora d'enviar a la impremta) ens arriben des de la Voltadora, els crits d'entusiasme i animació.

I dues notes d'aquest mes de Juny sense dia determinat.

Abans d'acabar hem d'afegir dues notes que no corresponen a cap dia concret: Que la Comissió de festes prepara el que seran les festes de la Beata (a la pàgina 3^a hi trobareu l'avanç del programa) I una segona que va bé això de no pertànyer a cap dia; que no hi ha hagut cap defunció.

ES NOTICIA...

EXCURSIÓ D'AQUEST MES

Dia 22 de Juliol, anirem a SA CALOBRA
Aquesta vega hi haurà dues opcions:

1ª. Anar de Vilafranca en autocar a
Sa Calobra, i passar tot el dia per allà.

2ª. O partir d'Escorca i després
davallar pel Torrent de Pareis a peu fins
arribar a Sa Calobra.

Hora de partida: a les 6,30.

Per apuntar-se, al Cafè Amengual
abans de dia 15.

Depòsit: 600 pts.

VACANCES A LA CAMBRA AGRÀRIA

Amb motiu de les vacances, l'oficina
de la Cambra Agrària, estarà tancada de
dia 16 de Juliol al 15 d'Agost.

Aximateix l'Oficina s'obrirà un
dia a la setmana, a l'hora que oportuna-
ment s'anunciarà, per atendre els casos
urgents.

També es pot cridar, mentre duri el
temps de vacances, al telèfon 52 61 83.

PREMSA FORANA

Dilluns, dia 11 de Juny, al poble
veïnat de Sant Joan, on tenim el local
social les publicacions integrades dins
l'Associació de PREMSA FORANA de MALLORCA,
es va celebrar l'Assemblea ordinària i
renovació de la Junta Directiva, com feim
cada tres anys.

Sortiren elegits: President: Carles
Costa (Sant Joan). Vice-President: Pere
Mulet (Es Saig d'Algaida). Tresorer:
Pau Reines (Lloseta). Secretari: Gaspar
Sabater (Dijous). Vice-Secretari: Lluç
Oliver (S'Encruia de Deià). Vocals: Josep
Cortès (Flor de Card, Sant Llorenç) i
Jaume Tugores (Revista de Sineu). Per a
tots; enhorabona i a mandar feines.

CARTILLA D'AGRICULTOR

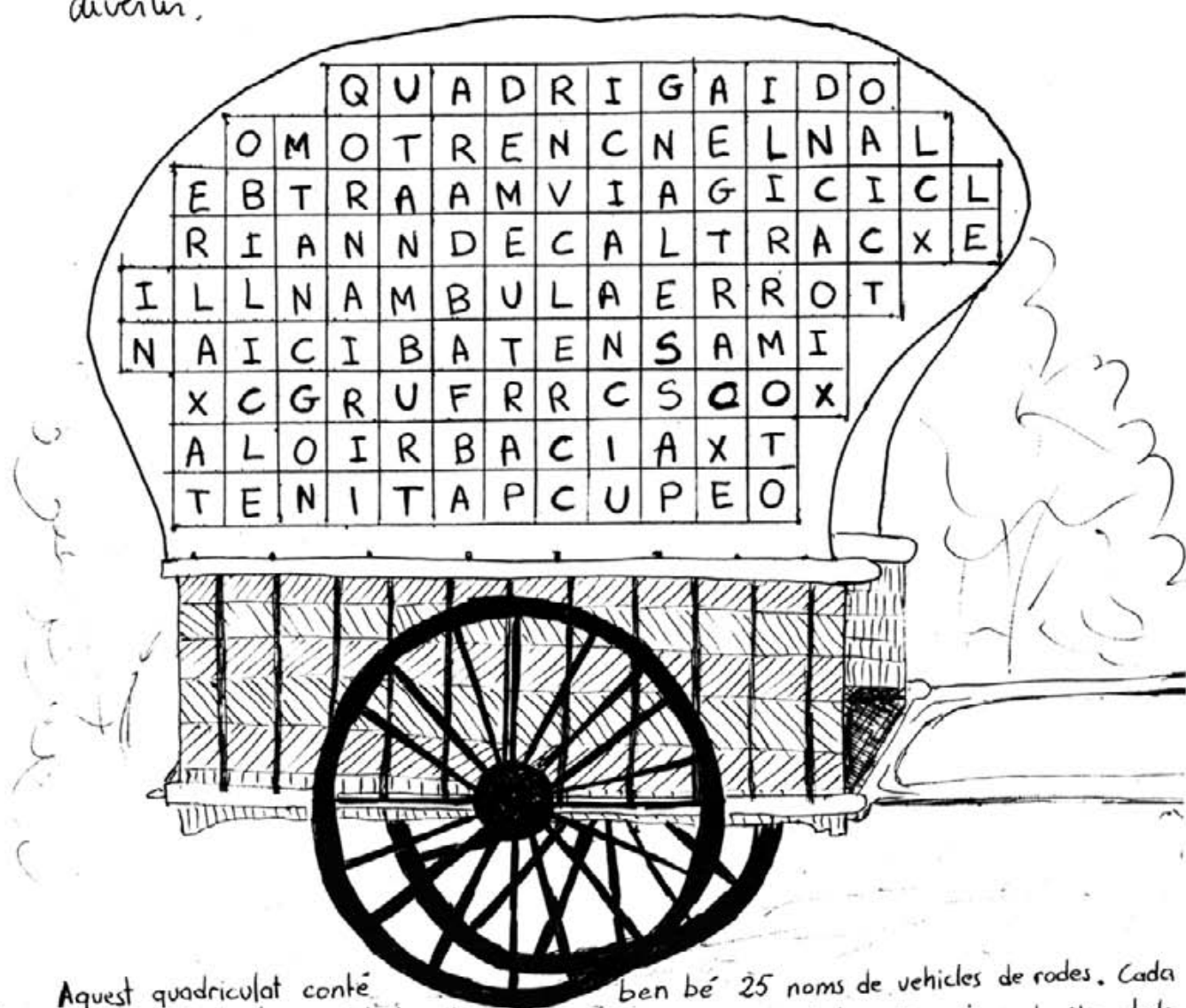
ÉS OBLIGATORI, I PER ALTRA BANDA MOLT CONVENIENT, QUE TOTS ELS CON-
RADORS DE BLAT, ORDI, CIVADA I LLEGUMS, FACIN LA CARTILLA D'AGRICULTOR,
DECLARANT L'ANYADA, I AIXÍ PODER EMPRAR LA DITA CARTILLA A L'HORA DE
VENDRE LA COLLIDA, I TAMBÉ PERQUÈ EL SERVEI NACIONAL DE CEREALS DISPOSI
D'UNES DADES.

LA PRIMERA FASE PER FER LA CARTILLA ACABA DIA 20 DE JULIOL.

AQUESTA CARTILLA ÉS GRATUÏTA I LA CREIM MOLT CONVENIENT PELS AVEN-
TATGES QUE PUGUI TENIR A L'HORA DE VENDRE L'ANYADA.

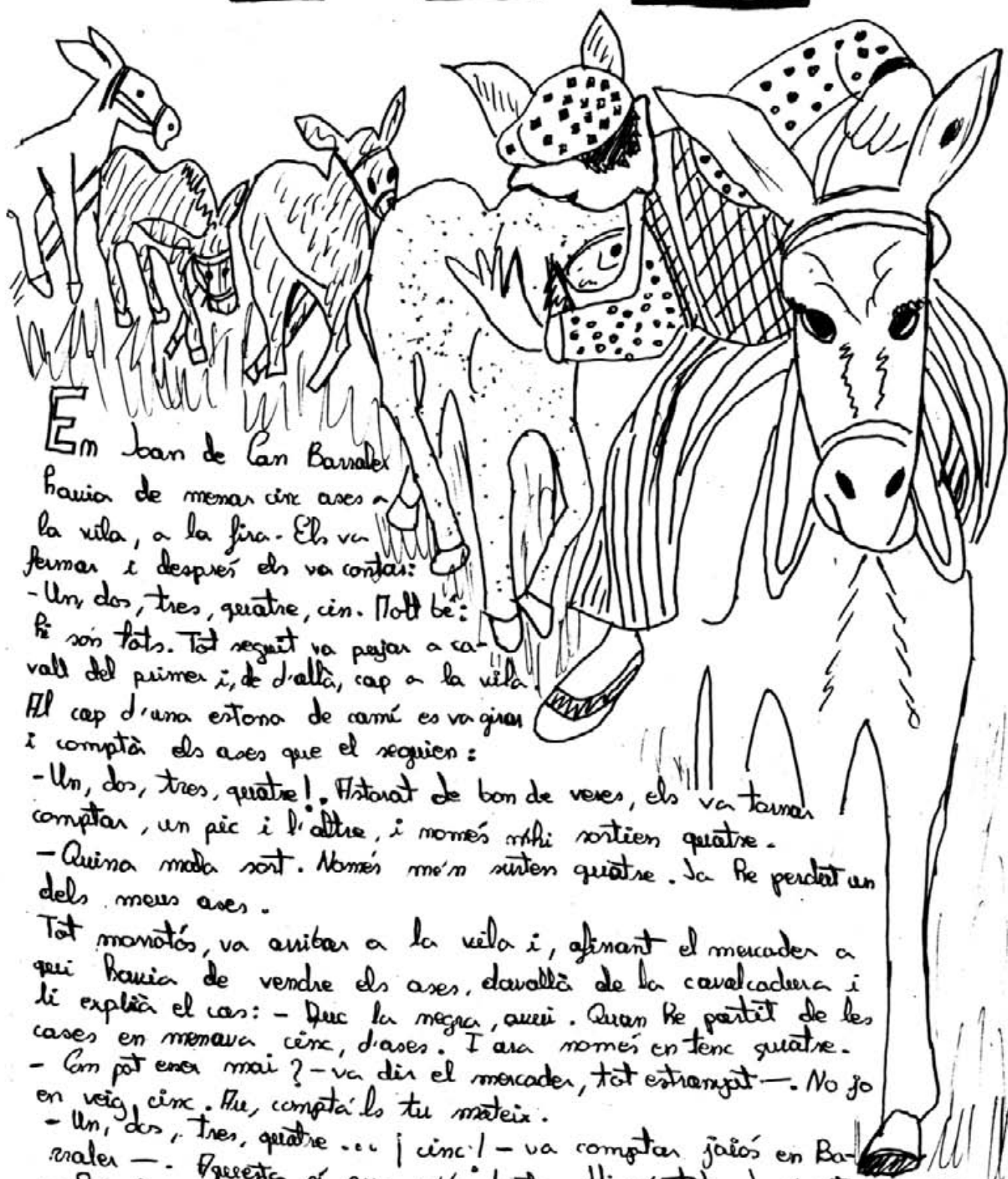
CLUB D'ESPLAI

Hem començat les vacances de l'estiu, és una època molt bona perquè podem anar a nedar i no tenim escola i així podem jugar més. Aquí vos posam un passatemps i un conte perquè vos poguen entretenir i divertir.

Aquest quadriculat conté ben bé 25 noms de vehicles de rodes. Cada nom se pot llegir seguint les lletres que es toquen en totes direccions, horitzontals i verticals, però no en diagonal. Un mateix nom no pot utilitzar dues vegades la mateixa lletra, però una mateixa lletra es pot fer servir per a diversos noms diferents. Ja podeu començar.

ELS CINC ASES

Em Joan de Can Baraleix havia de menar cinc ases a la vila, a la fira. Els va ferma i després els va contar: - Un, dos, tres, quatre, cin. Tolt bé: hi són tots. Tot seguit va pagar a cavall del primer i, de d'allà, cap a la vila. Al cap d'una estona de camí es va girar i comptà els ases que el seguien: - Un, dos, tres, quatre! Història de bon de veres, els va tornar comptar, un pic i l'altre, i només m'hi sortien quatre. - Quina mala sort. Només m'hi n'enten quatre. Ja he perdut un dels meus ases. Tot monòton, va arribar a la vila i, afinant el mercader a qui havia de vendre els ases, davallà de la cavalcadura i li explicà el cas: - Que la meua, auei. Quan he partit de les cases en menava cinc, d'ases. I ara només en tenc quatre. - Com pot ésser mai? - va dir el mercader, tot estrepit. - No jo en veig cinc. Tu, compta'ls tu mateix. - Un, dos, tres, quatre... i cinc! - va comptar jaós en Baraleix. - Presenta xi que m'és bruta. Hi són tots. Ja és estrany això. - Sí, hi són tots - va fer el mercader. I, mirant en Baraleix, encara va dir: Jo firm i tot diria que m'hi ha ris. - Què vol dir! Sis! Sis ases? Pira xi que ja no entenc res de res.

ESPORTS

FUTBOL - SALA

Si el mes passat parlàvem de set equips participants al I TORNEIG local de FUTBOL-SALA, com que a darrera hora es va inscriure "MATERIALS P. MOREY", són vuit. Per això, l'organització va descartar el sistema de Lliga per a competir i es decidí per formar dos grups: Grup "A" format pels conjunts: "ES NIU"; "SES GASELES"; "MATERIALS P. MOREY" i "SANTA BARBARA". Grup "B", integrat per: "CA'N CAMINER"; "CA'N PUJOL"; "CA NA CAIA" i "SON PARXANA". La semifinal la jugaran els dos segons de cada grup el "dissabte de festes", dia 28. La final el dia següent el diumenge 29.

Encara que al compondre la "pàginaportiva" no tenguem més que dos resultats: "ES NIU" 0 - "SES GASELES" 1; i "CA'N CAMINER" 2 - "CA'N PUJOL" 4; quan arribi al carrer la revista ja es sabrà el resultat dels altres dos partits: "MATERIALS P. MOREY" - "SANTA BARBARA" i "CA NA CAIA" - "SON PARXANA".

No es pot parlar de "favorits", després de presenciar els primers enfrontaments. Per tant el Torneig es presenta poc més que emocionant i disputadíssim, sempre dins el "solc" de l'sportivitat.

ESPORTS

HOMENATGE A LLORENÇ RABASSA

Eren les sis i mitja de l'horabaixa quan començaren a sortir al poliesportiu de l'escola, els equips escolars, masculins i femenins. Després ho feien els vuit equips de Futbol-sala. Per acabar amb l'equip de Voleibol masculí de Vilafranca. Tots ells, uns cent vint sportistes, volien retre homenatge, amb la corona col·locada al centre de les pistes, al sempre recordat Llorenç Rebassa per la seva grandedificació, fins que ens deixà, en pro de l'sport vilafranquer.

A continuació En Guillem Cuixiner, que feia la presentació del Torneig, dedicava unes paraules en record de "l'esportista Llorenç". Quan s'acabà d'escoltar "La Balanguera", la corona fou portada al cementiri pels dos sportistes més joves. Allà, després de fer un minut de silenci i el res d'un Pare Nostre pel seu etern descans, el seu germà Rafel donà les gràcies a tots els congregats, per acabar dient: "EL MILLOR HOMENATGE A N'EN LLORENÇ ÉS QUE L'SPORT SEGUESQUI ENDAVANT". Aquesta frase reflexa clarament el sentir d'En Llorenç, pel que, ben segur, la seva veu arribava per unir-se a la del seu germà Rafel. Això és, animar a l'sport perquè RESSUSCITI de nou i perquè els qui poden fer aixecar l'sport al poble i no ho fan prenguin consciència de que JA ÉS HORA.

Miquel Barceló

ve de la darrera plana

I que (gràcies a Déu) per a disfrutar del teatre hi ha que pensar (al manco una miqueta), i dins una societat on tot està organitzat perquè no pensem, sinó que acceptem el que altres han pensat per a nosaltres....

El teatre no és, només, una font de sensacions sempre noves, inesperades; ho és, però, sobretot, oportunitat per aprofundir, a través de l'art, les sensacions ja rebudes. I...això de que només "lo novell és bell", és una dita dels vells, avui molt viscuda pels joves...

Ens aturam aquí, que avui aquests al·lots ens omplirien la plana explicat la "sequedat".

¿Què podríem fer per sortir-ne?

De part nostra, seguir cap endavant, sense por. Pensam fer-ho.

De part de les institucions del poble, un poc més d'interès. Econòmicament no podem anar; demanarem una subvenció a l'Ajuntament, però... també la "sequedat". Pareix que tota "l'aigua" se la beu l'esport.

Sense llevar res a l'esport, que també és una activitat important, no hi ha dubte que la cultura no pot continuar tan abandonada. I dins la cultura, el teatre sembla el sementer que queda més enfora... que costa molt arribar-hi.

Si aquestes retxes, resum de l'entrevista amb els integrants de "SA PAPARRA", servissin de repicada per a recordar que l'activitat teatral esdevé activitat vital dins la vida cultural d'un poble... bon servei farien aquestes retxes...

La Redacció.

CONVERSAM AMB ...

GRUP "SA PAPARRA"

No treuria cap enlloc voler presentar el grup de tatre "SA PAPARRA". Tothom el coneix, i des de fa anys.

Fou al 1979, després d'un temps massa llarg de dijuni teatral a la Vila, quan començà el grup actual. Més bé, foren dos grups distints els que envestiren; s'imposà el seny, i el 31 de Maig del 1980 "SA PAPARRA" estrenava aquesta etapa nova.

Des de llavors han preparat la representació d'onze obres diferents (qualcuna escenificada un caramull de vegades, aquí i a fora poble).

¿Per qué, idò avui, duim a la nostra entrevista el grup "SA PAPARRA"?

Per aquests dos motius: l'èxit i l'encert de la seva darrera obra, i per la realitat, desoladora, d'aquest important sementer de la cultura que és el teatre.

Començam l'entrevista. Ens trobam a la seva sala de reunions. Una sala, als alts del Teatre Parroquial, que l'any passat es va preparar per esser aula de la somniada "Escola de Teatre" de Vilafranca.

En lloc de posar aquí els noms de tots amb els qui estam conversant, oferim les seves cares, en la foto tirada a l'acabar la primera representació de "Siau Benvinguts". I d'aquesta obra començam a parlar.

¿Per què elegíreu aquesta obra de N'Alexandre Ballester?

Totd'una que passaren les festes de Santa Bàrbara començarem a triar entre les distintes obres ja llegides i unes quantes més que encara llegírem abans de Nadal. I triàrem aquesta.

Bé, però ¿quines raons tinguéreu per elegir aquesta entre totes?

La resposta, més ben dit, les respostes, surten dels distints indrets de la sala, i un poc una per damunt de l'altra. Vol dir que fou una elecció pensada a fons. Tendrem l'atreviment de resumir les respostes en aquestes dues: 1ª. Interessava pel seu contingut social. Hi ha un missatge que volem transmetre. Per això començarem per fer-lo ben nostre, fins i tot canviant qualche detall perquè el tema resultàs ben nostre i fos per als nostres

espectadors. 2ª. Ens oferia possibilitats d'intentar nous camins d'expressió teatral.

¿Molta feina per a preparar la representació?

Sí, molta. Ens hi hem passat des de Nadal fins el dissabte 19 de Maig.

Feina que trobau valia la pena?

Sí, sense cap dubte. Per a nosaltres ha resultat interessantíssima aquesta feina. D'un gran enriquiment cultural.

¿I pels espectadors?

Pels qui foren espectadors, tant aquí com a Son Valls, Manacor i Petra, també.

Llàstima que no fossin molts més aquests espectadors.

¿Com així avui va tan poca gent al teatre?

En aquest punt, enmig de silencis reflexius, apareixen unes opinions que es van repetint, amb diferents matissos. Per a concretar la llarga xerrada, hauríem de començar afirmant que al fons, com a primera causa, tots creuen que hi ha una "sequedat" cultural, més profunda i llarga que la sequedat meteorològica patida aquests darrers anys.

¿Quines explicacions trobaríeu per entendre aquesta "sequedat"?

Això de que la Tele ens "menja el coco"... idò sí, més del que pareix.

acaba a la plana anterior